

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۳/۲۰

آصف بهاند

پسرلی او بنکارندوی غوري

د پسرلي بنکلونکي بيا کړه سينگارونه
بيايي ولونل په غرونو کي لالونه
مخکه شنه، لابښونه شنه، لمني شني شوي
طليسان زمردي واغوسته غرونه

(بنکارندوي غوري)

د نوي کال د لومړۍ ورځې (نو روز) لمانځل په ځينو هېوادونو کې د يو عنعنوي جشن بڼه لري له هغې ډلې نه زموږ په هېواد افغانستان کې.

دا ورځ او دا جشن په پښتو ادب کې له ډېر پخوا نه انځور شوي ده او د پسرلي او نوروز يادونه د پښتو ادب د ډيرو غوره شاعرانو په کلام راغلي ده. خوشال خان د نوروز يادونه په ډېرو ځايونو کې کړې، خو په يوه قصيده (د پسرلي ننداره) کې يې ډيره بڼه بيلگه ليدلای شو. دا يې څو بيتونه دي:

د نوروز منت په باغ دی په صحرا هم
نوراني يې شي له فيضه هغه، دا هم
چي په باغ کې رنگارنگ گلونه وا شي
غنيمت ده د گلونو تماشا هم
لخلي د نوبهار په هر مشام ځي
گلدستي يې ځنډوی پير و برنا هم

(ختک خوشال خان، د خوشال خټک کلیات، اوډنه - پرتله - سمون او وېپانگه: عبدالقيوم زاهد مشواڼی، دانش خپرندويه ټولنه، ۲۰۰۵ ز کال، ۴۰۹ مخ)

له خوشال نه څو سوه کاله پخوا هم په پښتو ادب کې د نوي کال او د طبيعت د بدلون انځورونه په خورا شاعرانه او هنرمندانه ډول تر سره شوي ده. يو له هغو شاعرانو څخه چې دا کار يې په خورا ماهرانه او هنرمندانه ډول تر سره کړی دی، د پښتو ادب د لرغوني دورې غوره قصيده ويونکی شاعر بنکارندوی غوري (۵۸۰ هـ حدود) دی.

بنکارندوی غوري د پسرلي او طبيعت د بدلېدو يو ډېر غوره انځور په يوه قصيده کې وړاندې کړی دی. د سړني نوروز او نوي پسرلي په پار به يې څو بيتونه را واخلم:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپر و لولئ

د پسرلي بنکلونکي بيا کړه سينگارونه
بيايي ولونل په غرونو کي لالونه
مخکه شنه، لاپنونه شنه، لمني شني شوي
طليسان زمردي واغوسته غرونه
د نيسان مشاطي لاس د مچپدو دی
مرغلو باتدي وبنکلل پڼونه
د غاتولو جندي خاندي وريدي ته
زرغونو بڼو کي ناخي زلمي جونه
لکه ناوي چي سورتیک په تندي وکا
هسي وگاتل غاتولو سره پسولونه
زرغونو مخکو کي حل کالکه ستوری
چي پر هسک باندي خلیري سپين گلونه
سپيني واورې ويلېده کاندې بهېري
لکه اوپني د مين پر گرپوانونه
هر پلو رني والي بهاندي خاندي
له خوبتيه سر وهي په سنگپرونه
هر پلو د گلو ورم دی لوني
ته وا راغلل له ختنه کاروانونه
د مسيح په پو به مرو ژوندون بيا موند
پسرلي مگر مسيح شو په پو کرونه
له مرو خاورو يي آغلی گل راويست
وچ بيديا او غري يي کړله جنتونه
د پوپلو مخ سور کړی پسرلي دی
يو د بل پر غاره اچوي لاسونه
په غورخنگ، غورخنگ له خولي خگونه باسي
لکه شن هاتي شيا کاندې سيندونه

(حبيبي عبدالحی، د پښتو ادبياتو تاریخ، دویم ټوک، دانش خپرندویه ټولنه، ۲۰۰۵ ز کال، ۴۹۸ - ۵۰۵ مخونه)